

Προφήτες ψευδοπροφήτες και...το τέλος του κόσμου

Συντάκτης: Γκουνέλας Χρήστος

Ημερολόγιο των Μάγια και η συντέλεια του κόσμου

Θεολογικό άρθρο: Προφήτες ψευδοπροφήτες και το τέλος του κόσμο

Όλοι μας αυτές τις μέρες για μια ακόμη φορά περιμένουμε το... τέλος του κόσμου που βεβαίως έχει έρθει και έχει φύγει πολλές φορές. Και η ζωή ασφαλώς συνεχίζεται...

Από αρχαιοτάτων χρόνων μέσα από μύθους και ιστορίες, πολλές φυλές ανθρώπων μιλούσαν για συνταρακτικά γεγονότα - συνήθως φυσικά φαινόμενα - που έγιναν ή που πρόκειται να γίνουν. Οι μύθοι αν και αρκετές φορές βασιζονταν σε ιστορικά γεγονότα επενδύθηκαν με φόβους, ανασφάλειες και δοξασίες που πολλές φορές επηρέαζαν τον τρόπο ζωής των ανθρώπων.

Παραδόσεις για την καταστροφή του κόσμου

Είναι σε όλους μας γνωστή η ιστορία του Νώε με τον κατακλυσμό που συνέβη όταν αυτός ζούσε στα χρόνια της Παλαιάς Διαθήκης. Παρόμοιες αφηγήσεις συναντούμε και σε άλλους αρχαίους λαούς, όπως στους Βαβυλώνιους και τους Σουμέριους.

Στην αρχαία Ελλάδα έχουμε και εδώ κατακλυσμό με πρωταγωνιστές στην αναγέννηση των ανθρώπων τον Δευκαλίωνα και την γυναίκα του την Πύρρα, όπου η ιστορία τους είναι από τις πιο γνωστές ανάμεσα σε άλλες που υπήρχαν στην Ελλάδα. Επίσης, την ίδια ιστορία, του κατακλυσμού δηλαδή, τη συναντούμε και σε άλλες θρησκευτικές παραδόσεις, όπως αυτές του Μουσουλμανισμού και του Ινδουισμού.

Όλες αυτές οι παραδόσεις συντείνουν στο γεγονός ότι πιθανότατα υπήρξε αυτός ο κατακλυσμός αν μιλήσουμε επιστημονικά πέρα από την πίστη του καθενός ανθρώπου. Βεβαίως, η Επιστήμη μιλάει και για την πτώση ενός αστεροειδούς εκεί που τώρα βρίσκεται η χερσόνησος Γιουκατάν του Μεξικού, όπου ήταν η αιτία να χαθούν οι δεινόσαυροι και να προκαλέσει τεράστιες αλλαγές στη μέχρι τότε εικόνα του πλανήτη.

Φυσικές καταστροφές λοιπόν, αλλά και **ο φόβος του αγνώ στου κατατρύχουν τον άνθρωπο από τότε που υπάρχει σε αυτόν τον πλανήτη**, και πάντα (ο άνθρωπος) από τα αρχαία χρόνια έως σήμερα έψαχνε, ψάχνει και θα ψάχνει έναν τρόπο να αμυνθεί σε αυτούς τους κινδύνους - υπαρκτούς και ανύπαρκτους - είτε μέσα από τη θρησκεία, είτε μέσα από τη φιλοσοφία και την επιστήμη.

Η εναγώνια αναζήτηση πάντως, ενός σωτήρα που θα τον απαλλάξει από τα βάσανα της ζωής, αλλά και θα του δώσει απαντήσεις για τη μετά θάνατον κατάσταση είναι διαρκής ανάγκη από τον αρχέγονο άνθρωπο ακόμα.

Για τους Χριστιανούς ο Σωτήρας είναι ο Θεάνθρωπος Ιησούς Χριστός, ο Μεσσίας που προφήτευσαν την έλευσή Του οι Προφήτες της Παλαιάς Διαθήκης με σκληρό ασκητικό τρόπο ζωής, και με Θεία Φώτιση. Η αλήθεια ήταν ο απαράβατος κανόνας της ζωής τους-και στα λόγια τους, αλλά και στα έργα τους- και δεν δίσταζαν να την εκφράζουν με παρρησία μπροστά και στους κατά καιρούς σκληρούς ηγεμόνες, οι οποίοι χρησιμοποιούσαν πολλές φορές προς όφελός τους ψευδοπροφήτες που με ψευδοπροφητείες προσπαθούσαν να φέρουν σύγχυση στη ζωή των ανθρώπων και κυριαρχία στις συνειδήσεις τους, με το

αζημίωτο βέβαια. Προφήτες και ψευδοπροφήτες δεν υπήρχαν βεβαίως μόνο στην προ Χριστού εποχή, αλλά και σε κάθε ιστορική περίοδο μέχρι και σήμερα.

Το τι μέλλει γενέσθαι στη προσωπική, οικογενειακή, κοινωνική, εθνική και παγκόσμια ζωή των ανθρώπων απασχολεί - όπως είπαμε - τον κάθε άνθρωπο ο οποίος βεβαίως περιμένει να ακούσει κάτι από σοφούς ανθρώπους που να διαλύσει τους φόβους του.

Πολλοί ψευδοπροφήται εξεληλύθασιν εις τον κόσμον

Το πρόβλημα βεβαίως ξεκινάει όταν άνθρωποι με μη διακριτά τα χαρακτηριστικά του ψευδοπροφήτη εμφανίζονται ως προφήτες είτε από όφελος τις περισσότερες φορές-όπως ήδη είπαμε - είτε ως δέσμοι των αιρέσεων και των δοξασιών τους θυμίζοντας στην εποχή μας Μεσαιωνικές πρακτικές.

Η Δεύτερη Έλευση του Χριστού και η συντέλεια των αιώνων είναι το κατεξοχήν γεγονός που ιστορικά ασχολούνται Προφήτες και ψευδοπροφήτες.

Ήδη από τα πρώτα εκκλησιαστικά χρόνια ο Απόστολος Παύλος κλήθηκε να λύσει τέτοια προβλήματα που είχαν ανακύψει στις νεοσύστατες εκκλησίες που ο ίδιος είχε ιδρύσει. Χαρακτηριστική περίπτωση είναι το γεγονός ότι στην εκκλησία της Θεσσαλονίκης έχοντας παρεξηγήσει τα λόγια του Απ. Παύλου και υπακούοντας σε ψευδοπροφήτες παράτησαν τις δουλειές τους και περίμεναν τη Δευτέρα Παρουσία. Πίστη με αφέλεια μαζί, όταν μάλιστα αυτά ποδηγετούνται, οδηγούν δυστυχώς πολλές φορές, όπως εδώ, σε τραγελαφικές καταστάσεις, γεγονός που έκανε τον Απ. Παύλο τότε να παρέμβει δυναμικά με τη Β' επιστολή του προς Θεσσαλονικείς, όπου παρότρυνε τους χριστιανούς να συνεχίσουν να ζούνε, όπως ζούσαν τη ζωή τους, με πίστη βέβαια στο Χριστό και στην Έλευσή Του, που θα γίνει όμως σε άγνωστο χρόνο και με το Χριστό να έρχεται «ως κλέπτης μεσ' τη νύχτα», αν και βεβαίως θα προηγηθούν, όπως λέει ο Απ. Παύλος, σημάδια της Έλευσής Του μέσα από τη φαινομενική κυριαρχία του Υιού της απωλείας, όπως ονομάζει το διάβολο ο ίδιος ο Απ. Παύλος.

Από την εποχή του Απ. Παύλου μέχρι τώρα, πολλές φορές ειπώθηκε χρονολογία κατά την οποία θα γινόταν η Δευτέρα Παρουσία του Χριστού (πιο πρόσφατες: 1974, 2000, 2012) που όμως αυτό τελικά δεν έγινε. Μιλάνε επίσης για νέες ημερομηνίες κάποιοι και για σημάδια που ήδη φαίνονται - κατά τη γνώμη τους - ή θα φανούν περισσότερο στο μέλλον, πράγματα τα οποία μοιάζουν μάλλον αυθαίρετα παρά να έχουν ρεαλιστική βάση. Άλλωστε, ο ίδιος ο

Χριστός παρότι διαβεβαίωσε ότι θα έρθει ένδοξα με τη Δευτέρα Παρουσία Του, ωστόσο δεν καθόρισε το χρόνο που αυτό θα γίνει για λόγους που ο Ίδιος γνωρίζει, αλλά και εμείς μπορούμε να υποψιαστούμε.

Περί της Αποκάλυψης

Ορισμένοι επίσης, σύγχρονοι χριστιανοί, οι περισσότεροι ανήκοντες σε παραθρησκευτικές θα έλεγε κανείς ομάδες, ερμηνεύουν κατά το δοκούν τις Γραφές ή βασίζονται σε άλλες αυθαίρετες ερμηνείες τους, και ειδικά για τη συντέλεια των αιώνων στην Αποκάλυψη του Ιωάννη, που είναι όμως το μοναδικό βιβλίο το οποίο δεν ερμήνευσαν οι Μεγάλοι Πατέρες της Εκκλησίας. **Το γεγονός βέβαια της μη ερμηνείας της Αποκάλυψης από τους Πατέρες δεν είναι καθόλου τυχαίο, αφού το συγκεκριμένο βιβλίο είναι γεμάτο από συμβολισμούς και αλληγορίες και η όποια ερμηνεία δεν καθίσταται μόνο εξαιρετικά δύσκολη, αλλά παράλληλα και επικίνδυνη στο να δημιουργήσει πολλές παρεξηγήσεις και αλλιώσεις ή εκτροπές στη ζωή των χριστιανών**

Μέλημα του Χριστιανού είναι να Χριστολογεί με τις πράξεις του μάλιστα, και όχι να αντιχριστολογεί. Για εμάς τους Χριστιανούς υπάρχει ο Χριστός και η ζωή Του, που όποιος την ακολουθεί και ενώνεται μαζί Του σώζεται. Κακό είναι απουσία του καλού, κι όχι ο αντίποδας του, κατά το αντιθετικό σχήμα για παράδειγμα: Βόρειος και Νότιος πόλος. Όταν «κακολογούμε» τόσο πολύ, τότε βάζουμε στο ίδιο ύψος το Δημιουργό (Χριστό) με το δημιούργημα: το διάβολο.

Τώρα, όσο για τις αυθαίρετες ερμηνείες, όπως λ.χ. ότι «Ο Χριστός γεννήθηκε από Παρθένο, ενώ ο διάβολος θα γεννηθεί από πόρνη» ή ότι «ήδη γεννήθηκε ο Αντίχριστος» αυτές δεν μπορούν να έχουν καμία ορθόδοξη βάση. Άλλωστε, πώς είναι δυνατόν να γίνει ο διάβολος άνθρωπος τη στιγμή που κάθε άνθρωπος που γεννιέται έχει «το κατ' εικόνα και το καθ' ομοίωσιν» κάτι το οποίο δεν έχει ο διάβολος, αλλά ούτε θέλει, ούτε μπορεί να έχει;

Συνεπώς, άλλο επιρροή του διαβόλου στους ανθρώπους, που είναι υπαρκτή κατά το βαθμό που ο κάθε άνθρωπος του το επιτρέπει, και άλλο ενανθρώπιση του διαβόλου κατά το πρότυπο της Ενανθρωπήσεως του Χριστού.

Και βεβαίως μην ξεχνάμε ότι από τα πρώτα εκκλησιαστικά χρόνια ο...Αντίχριστος «ενσαρκώθηκε» σε πλειάδα ιστορικών προσώπων - θρησκευτικών και πολιτικών - για να αποδειχθεί τελικά ότι επρόκειτο για πλάνη που μόνο θυμηδία προκαλούσε σε νοήμονες ανθρώπους. Ενώ, από την άλλη, φυσικά φαινόμενα, πόλεμοι, καταστροφές και δυστυχία υπάρχουν σε κάθε ιστορική εποχή.

Η εκμετάλλευση των Γερόντων

Παράλληλα, τα τελευταία χρόνια είμαστε όλοι θεατές, δυστυχώς, μιας δεινής εκμετάλλευσης γερόντων της Ορθοδοξίας. Τα λόγια τους, η ζωή τους και οι προρρήσεις τους γεμίζουν με βιβλία τις προθήκες των βιβλιοπωλείων, με ένθετα τις εφημερίδες και με εκπομπές τα μέσα ενημέρωσης. Μια ακατάσχετη γεροντολογία που εδώ και καιρό έχει χάσει το μέτρο, κάτι που σίγουρα δεν θα επιθυμούσαν ούτε οι ίδιοι οι γέροντες για τους εαυτούς τους, αφού η ίδια η ζωή τους περνούσε στην ταπείνωση και την ησυχία κι όχι σε τέτοιο θόρυβο, που μάλιστα όταν αυτό γίνεται, τα κίνητρα είναι άλλα, με πρώτο και καλύτερο αυτό του οικονομικού κέρδους.

Γίνεται λοιπόν σκόπιμη εμπορευματοποίηση, βάζοντας ακόμα και λόγια ενδεχομένως στο στόμα των γερόντων, που οι ίδιοι δεν είπαν ή ακόμη και προσκόλληση σε προρρήσεις τους, λόγου χάρη για εθνικά θέματα, όπου εκεί πιθανόν να υπέπεσαν και οι ίδιοι σε λάθη στα λεγόμενά τους. Όμως, το ότι κάποια από αυτά που είπαν οι γέροντες είναι συζητήσιμα ή θεολογούμενα αυτό δεν σημαίνει ότι μειώνεται η αγιότητα του βίου τους. Φωτισμός του αγίου Πνεύματος και εξαγιασμένη προσωπικότητα συνυπάρχουν στο πρόσωπό τους. Όταν προλέγουν για κάτι ή εκφράζουν μια γνώμη δε βρίσκονται σε έκσταση, αλλά διατηρούν τα προσωπικά στοιχεία του χαρακτήρα τους. Μην ξεχνάμε άλλωστε, ότι και γνώμες πολλών μεγάλων Πατέρων που εκφράζονται δια των συγγραφικών τους έργων δεν έχουν γίνει πλήρως αποδεκτές - όπως η αποκατάσταση των πάντων που υπαινίσσεται για παράδειγμα ο Γρηγόριος Νύσσης- από το Σώμα της Εκκλησίας και εκφραζόμενο εν Συνόδω, χωρίς όμως αυτό βέβαια να μειώνει το κύρος των υπολοίπων έργων και της αγίας τους ζωής.

Το να δεχόμαστε τα πάντα, ό,τι ειπώθηκε ακόμα και από άγιες μορφές χωρίς την ελευθερία της κρίσης και της διάκρισης δεν είναι σοφό. Η μετάνοια που ζούσαν αυτοί οι άνθρωποι στη ζωή τους, και τα σημάδια του Θεού (μυροβλυσία, θαύματα, άθικτο στη φθορά σώμα κ.α) είναι αυτά που θα τους καταστήσουν ή τους κατέστησαν αγίους στη συνείδηση του Εκκλησιαστικού Σώματος κι όχι το αλάθητό τους το οποίο βεβαίως δεν διεκδίκησαν ποτέ για τους εαυτούς τους. Οι γέροντες ό,τι προφητικό είπαν, το είπαν όχι για να μας καταπλήξουν, αλλά για να αλλάξουμε τη ζωή μας.

Το να θαυμάζουμε τα χαρίσματα τους χωρίς την εσωτερική μας μετάνοια που να αντανakλάται στην καθημερινότητά μας τότε αυτό σίγουρα δεν είναι η καλύτερη τιμή του προσώπου αυτών των φωτισμένων ανθρώπων. Χρειάζεται λοιπόν προσοχή, γιατί αυτή η δίψα του λαού για πνευματικό φως στη ζωή του είναι δυνατόν να γίνει αντικείμενο εκμετάλλευσης και όχι μόνο να μην έρθει ποτέ το πνευματικό φως στη ζωή του, αλλά και να εξωθηθεί (ενν. ο λαός) σε περισσότερο σκοτάδι. Επιπρόσθετα, αυτή η αμετροέπεια σε ό,τι

αφορά τη ζωή των γερόντων δίνει λαβή για χλευασμό των ίδιων των γερόντων και πιστών - πολλές φορές αφελών - από ανθρώπους που στέκονται με σκεπτικισμό γενικά στο θρησκευτικό φαινόμενο. Τέτοια παραδείγματα άλλωστε, είδαμε όλοι μας πριν λίγο καιρό.

Άμετρη εσχατολογία

Κανόνας της Εκκλησίας είναι η αλήθεια μέσα στην ταπείνωση. Ο Θεός είναι διακριτικός και πάνω από όλα η απόλυτη Ελευθερία. Διάχυτος φόβος και θόρυβος δεν είναι δυνατόν να πάνε αντάμα με την πίστη. Η Θεολογία δεν είναι μόνο υπερβατική, αλλά συνάμα και ρεαλιστική, έξω από τον κόσμο και ταυτόχρονα μέσα σ' αυτόν.

Το τέλος του κόσμου που πολλές φορές προλέγουν - και διαψεύδονται παταγωδώς- αιρετικές ομάδες, όπως Χιλιαστές ή διάφορες παγανιστικές ομάδες εδράζεται ακριβώς, στη διάχυση του φόβου και κατ' επέκταση στην ανελευθερία ή στο εμπόριο της πίστης.

Υπ' αυτήν την έννοια, και **ο μύθος για το τέλος του κόσμου που λέγεται ότι οι Μάγια τοποθετούν στις 21 Δεκεμβρίου του 2012** , σε λίγες ημέρες δηλαδή, έχει σαφώς τα ίδια κίνητρα της αναλήθειας, καίτοι οι ίδιοι **οι Μάγια σύμφωνα με σοβαρούς επιστήμονες δεν μίλησαν για το τέλος του κόσμου, αλλά για το τέλος ενός ιστορικού κύκλου, βάσει του ημερολογίου τους πάντα, και το άνοιγμα ενός άλλου κύκλου**

. Έτσι,

όλοι μας πλέον μπορούμε να...ησυχάσουμε, γιατί κατά πως φαίνεται για μια ακόμη φορά θα αναβληθεί και πάλι αυτό το περίφημο τέλος του κόσμου τροφοδοτώντας όμως με πολλά ευφάνταστα σενάρια τον κινηματογράφο και την παραγωγή βιβλίων.

Ο άνθρωπος και πάλι θα συνεχίσει να ζει για την ώρα, αν και περισσότερο δεν κινδυνεύει με ολική καταστροφή από φυσικά φαινόμενα, αλλά από τα ίδια τα έργα των χειρών του δια των πολέμων ή των οικολογικών καταστροφών στο όνομα του ακατάσχετου κέρδους και σε συνδυασμό με την ανάπτυξη της τεχνολογίας κάνοντας κακή χρήση της ελευθερίας του.

Η άμετρη εσχατολογία λοιπόν, που συνήθως αναζωπυρώνεται σε περιόδους πολυποικίλης κρίσης σαν αυτή που ζούμε - και να σημειώσουμε ότι έχει ζήσει πολλές κρίσεις μέχρι τώρα η ανθρωπότητα - δε βοηθάει τη ζωή μας, αλλά ίσα - ίσα επιφέρει μεγαλύτερη σύγχυση.

Ο Ορθόδοξος ζει το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον σε κάθε στιγμή της ζωής του με αγώνα και με τη σκέψη στην Ανάσταση που ξεκινάει από αυτή τη ζωή.

Γκουνέλας Χρήστος, Πτυχιούχος Θεολογίας & Διπλωματούχος Βυζαντινής Μουσικής

email: cgkounelas@sch.gr, ☐☐ Blogspot: [ΤΟ ΡΟΔΟΝ](#)